

# Financieel Reglement

## der Studievereniging Pedagogische Wetenschappen PAP

### Toelichting

In het Financieel Reglement worden de financiële regels en bepalingen van de vereniging geformuleerd. De beweegredenen voor deze regels horen echter niet thuis in een Financieel Reglement. Aangezien het Financieel Reglement voor het eerst geïntroduceerd wordt, heeft de Financie 2016-2017 een toelichting geschreven over een aantal bepalingen om juist deze beweegredenen toe te lichten. Alle hieronder geschetste scenario's zijn fictief en dienen enkel om bepalingen van het Financieel Reglement (FR) verder toe te lichten.

#### **Opbouw**

Het FR is opgebouwd uit elf bepalingen die kunnen worden samengevat in vier onderwerpen. Allereerst worden de taken en de verantwoordelijkheden beschreven van alle personen die op een of andere manier een organisatorische rol binnen de verenigingsfinanciën vervullen. Deze bepalingen over het bestuur, de (vice-)penningmeester, de Financie en de commissiepenningmeesters sluiten aan op de al bepaalde bepalingen in het Huishoudelijk Reglement en de Statuten. Daarna wordt het fysieke betalingsverkeer en de daarbij behorende betalingsmogelijkheden beschreven. Vervolgens wordt verder ingegaan op alle inhoudelijke afspraken die zijn gemaakt rondom het betalingsverkeer van de vereniging. Tot slot worden een aantal aanvullende bepalingen beschreven over (wan)betaling, aansprakelijkheid en onvoorziene omstandigheden.

#### Financiële verantwoordelijkheid en taken:

1. Financiële verantwoordelijkheid
2. Financie
3. Commissiepenningmeesters

#### Betalingsverkeer:

4. Rekeningen en de kas
5. Betalingsmogelijkheden

#### Financiële afspraken rondom het verenigingsboekjaar:

6. Begrotingen
7. Declaraties
8. Activiteiten

#### Aanvullende bepalingen:

9. Debiteuren
10. Aansprakelijkheid
11. Slotbepalingen

De Financie 2016-2017 verwacht dat met name rondom bepaling 6 t/m 9 vragen kunnen komen vanuit de Algemene Ledenvergadering. Daarom worden een aantal van deze bepalingen hieronder toegelicht.

## Toelichting 6. Begrotingen

### 6.1 Verenigingsbegroting

Deze bepaling maakt het mogelijk voor besturen om gedurende het jaar meer speling te houden in hun uitgaven patroon, omdat er tussen posten geschoven kan worden zonder dat toestemming tijdens een Algemene Ledenvergadering noodzakelijk is. Uiteraard hoeft een bestuur niet gebruik te maken van subposten. Het gebruik van subposten wordt toegelicht aan de hand van twee scenario's.

#### *Scenario 1*

Post	Begroting	HALV	Afrekening
Beeldvorming	1350	230	1350
PR	500	225	450
Foto/Filmcie	50	5	25
Almanak	800	0	875

Tijdens de ALV wordt ingestemd met een begroting van €1350 aan alles wat met beeldvorming te maken heeft. Hieronder vallen de kosten voor promotie, het budget van de Foto/Filmcie en de drukkosten voor de almanak. De drie subposten die onder beeldvorming vallen, worden wel gepresenteerd op de ALV als richtlijn, maar worden niet goedgekeurd. Halverwege het jaar is er al €225 uitgegeven aan promotie en heeft de Foto/Filmcie pas €5 van het budget gebruikt. Voor de almanak is nog geen geld uitgegeven, maar zou eigenlijk meer dan €800 uit willen geven om de almanak mooier te maken. Normaal gesproken is er een ALV nodig om geld vanuit de PR post of Foto/Filmcie post de verschuiven naar de almanak. Doordat het hier subposten betreft, is toestemming vanuit de ALV niet noodzakelijk. Het bestuur kan in overleg met de Foto/Filmcie en Almanakcie ertoe besluiten om geld van de ene naar de andere post te verplaatsen. Dit voorstel dient wel in overeenstemming te zijn met alle betrokken commissieleden en dient ter advies aan de Financier te worden voorgelegd.

#### *Scenario 2*

Post	Begroting	HALV	Afrekening
Studie-inhoudelijk	500	500	?
Studiecie	100	50	?
Sympocie	400	450	?

Een zorg zou kunnen zijn wat er gebeurt met subposten indien er onvoorzien over het budget wordt gegaan. Halverwege het jaar blijkt dat het symposium €50 meer had uitgegeven dan verwacht. Samen met de uitgaven die door de Studiecie zijn gedaan, maakt dat al het geld in de post studie-inhoudelijk al is verbruikt. Betekent dit dan ook dat de Studiecie het laatste half jaar geen geld meer uit mag geven? Nee, als er €50 onvoorziene kosten zijn gemaakt op het symposium, bijvoorbeeld omdat iets kapot is gegaan, dan worden deze kosten afgeschreven van de post onvoorzien. Immers is er een post onvoorzien ingebouwd in de verenigingsbegroting, zodat commissies niet direct al hun geld kwijt zijn als er een keer onvoorziene kosten optreden. De Sympocie heeft dan €400 uitgegeven, dus er is nog altijd €100 in totaal over voor de Studiecie en de post onvoorzien is gezakt met €50.

Indien er een fout is gemaakt in de begroting die voorkomen had kunnen worden, of de commissie zich niet aan de goedgekeurde begroting heeft gehouden, is een ALV noodzakelijk om een herbegroting plaats te laten vinden. Dit is geen verandering ten opzichte van de

huidige situatie. Als een commissie door een fout halverwege het jaar zonder budget zit, hebben zij ook toestemming vanuit de ALV nodig om geld meer budget te krijgen.

#### Post onvoorzien (6.3 en 6.7)

In het verleden is er meermalen geopperd om de gebruiken rondom de post onvoorzien aan te passen. De Financie is hier altijd geen voorstander van geweest en stelt middels het FR voor om vast te leggen dat elke reis en elk weekend een eigen post onvoorzien blijft houden. Omdat hier in het verleden altijd veel discussie over is geweest, wordt hieronder toegelicht waarom voor deze constructie is gekozen.

Als voorbeeld wordt de studiereis genomen. Er gaan 20 leden mee op reis. De kosten voor de reis bedragen €285 per persoon. Het geschatte risico is €300. Elke activiteit brengt risico met zich mee en het hebben van een post onvoorzien voor dit risico is altijd noodzakelijk. De invulling hiervan kan echter verschillen. Grofweg zijn er drie alternatieve scenario's geopperd in de afgelopen jaren, buiten de huidige gang van zaken. Deze scenario's worden kort geschetst en er wordt beargumenteerd waarom de alternatieve scenario's niet de voorkeur krijgen.

#### *Huidig scenario – Post onvoorzien per reis*

De vereniging legt €300 in voor een reis. De reis kost €285 per persoon, maar PAP legt €15 (€300/20 leden) per persoon in, waardoor elk lid maar €270 aan inschrijfgeld hoeft te betalen. Elke reis (en elk weekend) heeft een eigen post onvoorzien. Het geschatte risico van de studiereis uit het voorbeeld is €300, wat neer komt om €15 per persoon. Elk lid betaald dus €285 (€270+€15) om mee te gaan op reis. Indien er geen onvoorziene kosten zijn en de begroting netjes wordt gevolgd, blijft er aan het einde van de reis €300 over op de post.

#### *Alternatief Scenario 1 – Grotere hoofdpot onvoorzien*

De hoofdpot onvoorzien wordt verhoogd en de posten onvoorzien voor de reizen worden gedekt vanuit de hoofdpot onvoorzien. Bijvoorbeeld een hoofdpot onvoorzien van €1000 (€150 per reis of weekend en nog €250 algemene onvoorziene kosten).

#### *Alternatief Scenario 2 – Een post onvoorzien reizen*

De posten worden gedekt vanuit een aparte post onvoorzien voor alle reizen. Bijvoorbeeld een reispost onvoorzien van €750 (€150 per reis of weekend).

#### *Alternatief Scenario 3 – Inleg van PAP als post onvoorzien*

De vereniging legt op de begroting €200 in voor elke reis. Dit wordt gebruikt als de post onvoorzien. Dit geld kan ofwel per reis de post onvoorzien dekken, ofwel op één hoop worden gelegd en een hoofdpot (scenario 1) of reispost (scenario 2) onvoorzien vormen.

Dit laatste scenario valt in de ogen van de Financie direct af, omdat dit een schijnconstructie betreft die financieel geen enkele vorm verandering teweeg brengt. Als het geschatte risico van de reis €300 is en de inleg van PAP zou €300 zijn om de post onvoorzien te dekken, verandert er voor en na de reis niets. De kosten voor de reis zijn nog altijd €285 per persoon. Omdat er geen post onvoorzien meer hoeft te worden gevraagd, hoeft elk lid niet €15 extra te betalen. Echter, omdat er ook geen inleg meer is vanuit PAP (die moet namelijk bewaard worden als post onvoorzien), kan de prijs voor de leden ook niet met €15 zakken. Scenario 3 maakt dus geen verschil voor de inschrijfprijs voor de leden. Ditzelfde geldt wanneer de inleg

van PAP op één hoop gegooid wordt voor een grotere post onvoorzien. De reis wordt per lid goedkoper, omdat de post onvoorzien niet betaald wordt, maar duurder omdat er geen inleg vanuit PAP is.

Ook maakt het geen verschil voor het restantbedrag op de post. Zowel in de huidige situatie als in Scenario 3 blijft er aan het einde van de reis €300 over op de post indien de commissie zich netjes aan de begroting heeft gehouden. Ook bij een grote post onvoorzien die meerdere reizen dekt is dit het geval. Als alles goed gaat blijft er geld over en om iets met dit geld te doen, is een herbegroting nodig, net als in de huidige situatie.

Scenario 3 brengt dus geen verandering met zich mee, met uitzondering van het moment waarop de post onvoorzien wordt bepaald. In de huidige situatie wordt de post onvoorzien bepaald nadat bekend is wat het plan voor de reis is. Verschillende soorten reizen en activiteiten brengen namelijk verschillende risico's met zich mee. Dit verschilt niet alleen tussen de reizen, maar ook door de jaren heen. Een studiereis heeft niet altijd een risico van €300, want sommige landen en activiteiten tijdens de reis zijn meer of minder risicovol. De hoogte van de inleg van PAP wordt tijdens de Wissel ALV besloten. Dit betekent dat er dus al een keuze gemaakt moet worden hoe hoog de post onvoorzien moet zijn voor elke reis, nog voordat een commissie überhaupt een eerste brainstorm heeft gehad over de invulling van de reis. Dit leidt tot een slechte inschatting van het risico dat de vereniging loopt.

Dit laatste argument – timing van de bepaling van de hoogte van de post onvoorzien – is ook voor Scenario 1 en 2 van toepassing en een reden om niet voor een dergelijke constructie te kiezen. Daarnaast speelt er nog een inhoudelijk argument mee om niet voor Scenario 1 of 2 te kiezen. De Financie vindt het rechtvaardig dat mensen die meer risico lopen, ook meer inleggen om dit risico te dragen. Op het moment dat er sprake is van een post onvoorzien per reis, wordt het risico betaald door iedereen die meegaat op die reis. Als er sprake is van een grote post onvoorzien, wordt het risico door iedereen betaald. Uit het verleden is gebleken dat vaak niet wordt begrepen waarom dit een verschil is en waarom het logisch is om risico te laten betalen door de risiconemer. Daarom wordt hier een vergelijking gemaakt met de verzekering, in de hoop dat dit meer duidelijkheid schept.

De post onvoorzien is namelijk niets anders dan een verzekering. Je betaalt elke maand €100 zorgverzekering, zodat als er een keer echt iets gebeurt, de zorgverzekeraar jouw rekening betaald. Hierin zit een ingebouwd dilemma. Als je geen ongeval krijgt, heb je elke maand €100 weggegooid. Als je wel een ongeval krijgt, ben je blij dat je (relatief gezien) maar een beetje geld hebt betaald elke maand en dat nu de verzekeraar je rekening betaalt.

Je verzekering bestaat uit twee onderdelen: de basisverzekering en aanvullende verzekeringen. De basisverzekering dekt een aantal dingen die iedereen kunnen overkomen en iedereen betaalt hiervoor evenveel geld. Hoewel het risico op bepaalde dingen uit de basisverzekering voor sommige mensen misschien groter is dan anderen, betaalt iedereen toch hetzelfde bedrag, omdat het niet realistisch is om voor elk persoon apart een inschatting te maken hoe groot het risico is. Dat wordt gedaan met aanvullende verzekeringen. Je betaalt extra voor aanvullende verzekeringen, omdat je bij een groep behoort die een groter risico heeft voor de verzekeraar (ofwel omdat je risicovollere dingen doet, ofwel omdat je meer geld van de verzekeraar vraagt bij bepaalde ongevallen). Een aanvullende verzekering is bijvoorbeeld een reisverzekering. De basisverzekering dekt al je risico's in Nederland, maar niet in het buitenland. Er is een groep mensen die nooit naar het buitenland gaat en er is een groep mensen die dat wel (regelmatig) doet. De verzekeraar kan nu twee dingen doen. Ofwel kosten in het buitenland worden vergoed uit te basisverzekering en iedereen moet meer geld

gaan betalen. Ofwel het wordt niet vergoed en iedereen die die vergoeding in het buitenland wel wil, moet bij betalen. Ditzelfde geldt voor een autoverzekering. Het zou raar zijn als iedereen meer geld moet betalen in de basisverzekering om autoschade te dekken, zelfs als je geen auto hebt.

De post onvoorzien van PAP werkt eigenlijk precies hetzelfde. De hoofdpot onvoorzien op de begroting is je basisverzekering. Elk lid betaalt daar evenveel aan mee (elke euro uit het eigen vermogen van PAP is namelijk van iedereen). Sommige leden vormen meer risico, zoals leden die vaak bij activiteiten zijn, sommige leden vormen minder risico, zoals leden die slechts één keer per jaar mee doen met een activiteit. Het is echter niet realistisch om dit per persoon te bepalen, dus betaalt elk lid even veel. Op het moment dat je één post onvoorzien creëert voor alle reizen, maak je dus eigenlijk de basisverzekering hoger. Iedereen betaalt meer, om het risico te kunnen dekken wat maar door een beperkt deel van de groep gemaakt wordt. Als je voor elke reis een eigen post onvoorzien hebt, kun je dit eigenlijk zien als een aanvullende verzekering: leden die meer risicovollere activiteiten doen – namelijk mee gaan op reis – betalen ook meer verzekering. De Financier vindt deze gang van zaken logischer en rechtvaardiger en stelt daarom voor om de huidige situatie te blijven hanteren.

## **Toelichting 8. Activiteiten**

### 8.1 Afmelding

Om regels op te kunnen stellen rondom de consequenties van het niet (tijdig) afmelden, is het nodig om duidelijk te maken wat wordt verstaan onder niet tijdig afmelden (oftewel de afmeldtermijn). Omdat het voor activiteiten soms nodig is om een langere afmeldtermijn te hebben, bijvoorbeeld omdat er plaatsen gereserveerd worden, is het mogelijk om de afmeldtermijn van 2 dagen/weken aan te passen. Dit dient dat wel gecommuniceerd te worden aan alle leden die zich aanmelden voor een activiteit.

### 8.2 Activiteiten met toegangsprijs

In het Huishoudelijk Reglement staat nu al aangegeven dat leden die zich niet (tijdig) afmelden de toegangsprijs voor de activiteit altijd betalen, zelfs wanneer zij niet op komen dagen. In de praktijk gaat het bestuur hier vaak soepel mee om, zeker wanneer er mensen op de reservelijst staan. Door deze bepaling wordt er een duidelijkere lijn getrokken wanneer een lid wel of geen geld terugkrijgt/hoeft te betalen. Om dit duidelijk te maken worden hieronder twee scenario's beschreven.

#### *Scenario 1*

Voor een activiteit van de dinercie wordt €15 toegangsprijs gevraagd. De afmeldtermijn is twee dagen. Lid Pappie heeft zich ingeschreven en meldt zich drie dagen voor de activiteit af. Pappie is de vereniging dan geen €15 verschuldigd voor de activiteit. De dinercie hoort in haar plannen voor de activiteit rekening te houden met mogelijke afmeldingen en hier een oplossing voor te vinden. Bijvoorbeeld door een ander lid mee te laten doen met de activiteit of door de begroting aan te passen om het nieuwe aantal deelnemers (bijvoorbeeld minder boodschappen doen).

#### *Scenario 2*

Voor de studiereis wordt een toegangsprijs van €300 gevraagd. De afmeldtermijn is 3 weken. Lid Pappie heeft zich ingeschreven en meldt een week voor de activiteit dat hij toch niet mee

kan. Pappie is de vereniging dan alsnog €300 verschuldigd. Hierop zijn twee uitzonderingen mogelijk:

1. Een ander lid meldt zich aan om mee te gaan op reis en €300 te betalen. In dat geval hoeft Pappie alleen eventuele kosten voor de vervanging te betalen. Dit zijn bijvoorbeeld de kosten die nodig zijn voor het omboeken van het vliegticket. Het vinden van de vervanger is echter niet de verantwoordelijkheid van het bestuur. Uiteraard dient het bestuur zich volledig in te zetten om een vervanger te zoeken, bijvoorbeeld door de reservelijst te benaderen of nieuwe promotie te maken. Als een vervanger echter niet kan worden gevonden, is dit niet de verantwoordelijkheid van het bestuur en is Pappie alsnog €300 verschuldigd.
2. Het bestuur kan besluiten dat de reden waarom Pappie zich afmeldt valt onder de noemer overmacht. Dit is bijvoorbeeld ziekte of andere persoonlijke omstandigheden. Het bestuur kan dan besluiten om de €300 helemaal niet op Pappie te verhalen, of slechts gedeeltelijk. Uitgangspunt hierbij is dat er gezocht moet worden naar een redelijke oplossing voor beide partijen. Dat betekent dat het bestuur moet proberen het financiële verlies voor de vereniging zoveel mogelijk te beperken (bijvoorbeeld door eventuele annuleringskosten wel te verhalen op Pappie).

### 8.3 Activiteiten zonder toegangsprijs

Ook voor activiteiten die voor de leden gratis zijn, zoals lezingen, is het voor de organiserende commissie belangrijk om een juiste inschatting te hebben van het aantal deelnemers. Op dit moment worden regelmatig activiteiten georganiseerd met een lage toegangsprijs (€2). Deze toegangsprijs is vaak niet bedoeld om de activiteit te financieren, maar om te voorkomen dat mensen niet op komen dagen. Dit resulteert vaak in een groot restbedrag op de studieinhoudelijke posten. Daarom wordt er voorgesteld om over te gaan op een no show beleid. Dit houdt in dat activiteiten die geen geld vanuit de leden nodig hebben om bekostigd te worden, voortaan gratis worden georganiseerd.

Wel vindt de Financier dat een lid bij aanmelding een afspraak aangaat en ook de verantwoordelijkheid heeft om zich aan die afspraak te houden. Een hoop bedrijven hanteren al een vorm van een no show beleid. Wanneer je bijvoorbeeld aanmeldt bij de tandarts en zonder bericht niet op komt dagen, wordt dit als onfatsoenlijk ervaren en worden er vaak alsnog kosten in rekening gebracht. Het no show beleid is dan ook bedoeld om leden te wijzen op deze verantwoordelijkheid. Indien een lid zich niet (tijdig) afmeldt voor de activiteit wordt een boete van €5 opgelegd aan het lid. Ook hier geldt weer dat het bestuur kan besluiten de boete niet te verhalen op het lid indien er sprake is van overmacht.

### 8.4 Betaling bestuur en commissieleden

Op dit moment worden er geen regels gehanteerd over wanneer bestuursleden en commissieleden betalen voor een activiteit die zij organiseren. Dit leidt in de praktijk tot wisselende gebruiken, zowel door de jaren heen als binnen een verenigingsjaar. Zo is het bijvoorbeeld vaak wel gebruikelijk dat een commissielid betaalt voor zijn zelfgeorganiseerde studiereis, maar hebben de commissieleden van de Introcie in het verleden vaak niet betaalt voor dit weekend. Om commissie en bestuursleden hierin eerlijker te behandelen, is bepaling 8.4 opgenomen in het HR.

Het uitgangspunt is dat een commissielid en een bestuurslid altijd betaalt voor de activiteit waar zij aan mee doen. Het argument dat commissieleden of bestuursleden niet hoeven te betalen voor activiteiten, alleen omdat zij de activiteit organiseren, wordt door de Financier niet ondersteund. Plaatsnemen in een commissie of bestuur gaat op vrijwillige basis en het is

niet de bedoeling dat persoonlijke kosten (inschrijfkosten) op de vereniging verhaald worden. Commissieleden krijgen vanuit de vereniging vergoeding voor hun werkzaamheden in materiële vorm (alle middelen die beschikbaar zijn om commissieleden te bedanken, zoals het commissieledenbedankuitje) en immateriële vorm (ervaring, waardering, vrijheid om met verenigingsmiddelen activiteiten te organiseren). Bestuursleden krijgen ook vanuit de vereniging vergoeding voor hun werkzaamheden in materiële vorm (vergoeding voor kleding) en immateriële vorm (ervaring, waardering, netwerk).

Dat dit het uitgangspunt hoort te zijn, betekent echter niet dat er geen gevallen denkbaar zijn waarin het rechtvaardig is dat commissieleden of bestuursleden geen toegangsprijs betalen. Wanneer een Dinercie kookt en vervolgens gezellig aanschuiven aan tafel vindt de Financie het niet te verantwoorden dat de commissieleden niet voor hun eigen eten betalen. Tegelijk vindt de commissie het ook onrechtvaardig wanneer een Dinercie de hele avond in de keuken staat en niet mee eet, om de toegangsprijs van de activiteit dan wel in rekening te brengen. Vandaar dat aan de bepaling is toegevoegd dat indien de organisatorische rol van een commissielid of bestuurslid ervoor zorgt dat er minder kosten worden gemaakt, deze kosten in mindering worden gebracht op de toegangsprijs. Een aantal voorbeelden hiervan worden in de onderstaande tabel beschreven.

<i>Situatie</i>	<i>Commissielid/bestuurslid betaalt:</i>
Voor het introweekend worden kosten gemaakt voor de accommodatie, boodschappen en middagactiviteit (verhuur fietsen, €10 per fiets)	Commissieleden/bestuursleden maken ook gebruik van de accommodatie en van de boodschappen, dus betalen mee aan deze kosten. De commissieleden zitten verstopt in de stad en voor hen hoeven dus geen fietsen gehuurd te worden. Deze €10 zouden zij dan niet betalen.
De Dinercie organiseert een Cycling dinner. Er wordt in duo's gekookt en het duo eet mee met de gang die zij verzorgen. Er is begroot dat elke gang €5 per persoon mag kosten aan boodschappen.	De commissieleden betalen mee voor de boodschappen voor de gang waar ze bij mee eten. Voor de overige twee gangen hoeven zij niet te betalen.
Het bestuur organiseert een poolavond en het hele bestuur is aanwezig. Zij poolen zelf niet mee, maar drinken achteraf wel mee op kosten van de vereniging.	Het bestuur hoeft de kosten voor het poolen niet te betalen, wel betalen zij inschrijfgeld waarmee het drankje wordt gefinancierd.

Soms kan het zo zijn dat bepaalde kosten voor een deel van de commissie/het bestuur wel worden gemaakt en voor een ander deel niet, afhankelijk van hun rol tijdens het weekend. Dit kan bijvoorbeeld ontstaan wanneer in het geval van het introweekend twee commissieleden een groepje moeten leiden er voor hun ook een fiets moet worden gehuurd. Het uitgangspunt blijft dat deze twee commissieleden de €10 per fiets wel betalen, maar de Financie raadt aan om dit soort kosten evenredig over het aantal commissieleden te verdelen (alle 5 de commissieleden betalen €4, in plaats van twee commissieleden die €10 inleggen).

Een consequentie van deze bepaling is wel dat hierover al actief wordt nagedacht tijdens het begrotingsproces. In het verleden zijn vaak criteria gehanteerd als 'commissieleden betalen alleen als dat nodig blijkt te zijn' of 'bestuursleden hoeven niet te betalen, mits de begroting het toelaat'. Financieel zijn dit echter geen geldige argumenten. Een begroting is een plan van aanpak met betrekking tot waar je inkomsten vandaan komen en waar die inkomsten aan

worden uitgegeven. Een begroting laat dus altijd iets toe en het al dan niet betalen door commissieleden en bestuursleden is niet een kwestie van of iets noodzakelijk blijkt te zijn, maar een kwestie van keuzes maken. Commissies dienen dus al tijdens de begroting keuzes te maken over de mate waarin bepaalde kosten niet worden hoeven te worden gemaakt vanwege een organisatorische rol en dienen dus ook goed te inventariseren hoeveel commissieleden en bestuursleden meegaan en in hoeverre zij meedoen met de activiteit.

### **Toelichting 9. Debiteuren**

Uiteraard hoopt de vereniging de hier beschreven stappen nooit nodig te hebben, desalniettemin zijn deze stappen opgesteld om geldig iets te kunnen doen tegen wanbetalende debiteuren. Om te demonstreren hoe deze stappen er in de praktijk uitzien, zijn hieronder twee scenario's beschreven.

#### Scenario 1 – Bepaling 9.2 Wanbetaling

De penningmeester incasseert bij 20 leden een bedrag van €15 voor een ontspannende activiteit. Bij lid Pappie wordt de automatische incasso geblokkeerd (bv door onvoldoende saldo). Op het moment dat de automatisch incasso wordt geblokkeerd, voldoet de debiteur (Pappie) niet aan de betaalverplichting. De penningmeester stuurt per mail een herinnering aan Pappie, met het verzoek om de verplichting alsnog na te komen (stap a). Hierin kan ofwel het verzoek worden gesteld om het geld over te maken, of wel een datum worden genoemd waarop er opnieuw wordt geïncasseerd. Als Pappie binnen 14 dagen de €15 alsnog heeft betaald, eindigt het proces bij stap a.

Indien dat niet het geval is, wordt er een aanmaning gestuurd. Dit kan gezien worden als een formele waarschuwing die zegt dat indien betaling niet binnen €15 volgt, er een boete wordt opgelegd. Op het moment dat de penningmeester een aanmaning stuurt, maakt hij een dossier aan waarin hij alle communicatie (e-mails en dergelijke) opslaat. Dit is noodzakelijk om bewijs aan te kunnen leveren, mocht een wanbetaling uitlopen op een juridisch proces. Als Pappie binnen 15 dagen na het versturen van de aanmaning heeft betaald, stopt het proces bij stap b.

Indien dat niet het geval is, wordt er na de 15<sup>e</sup> dag een boete van €25 euro opgelegd. Pappie is de vereniging dan dus €40 verschuldigd (oorspronkelijk bedrag plus boete). Dit proces herhaalt zich elke week tot een maximale boete van €100 na vier weken. Als de betaalverplichting nog altijd niet is voldaan, wordt er na deze periode besloten of er juridische stappen worden ondernomen.

Concreet betekent dit voor elke debiteur dus dat er pas een boete kan volgen na ongeveer een maand na het oorspronkelijke betaalverzoek. Ook volgt de boete pas nadat er een herinnering is gegeven en een officiële waarschuwing. De Financier vindt dit een redelijke termijn voor alle debiteuren. Een uitzondering hierop is het treffen van een betalingsregeling. Deze wordt in scenario 2 beschreven.

#### Scenario 2 – Bepaling 9.3 Betalingsregeling

De penningmeester incasseert bij 20 leden een bedrag van €15 voor een ontspannende activiteit. Bij lid Pappie wordt de automatische incasso geblokkeerd (bv door onvoldoende saldo). De penningmeester stelt Pappie hiervan op de hoogte en Pappie vraagt een betalingsregeling aan. Een betalingsregeling is niets anders dan het maken van een afspraak over wanneer de betaling volgt. Pappie kan bijvoorbeeld aangeven dat hij over 10 dagen weer geld op zijn rekening heeft en belooft het geld dan over te maken of vraagt de penningmeester



dan opnieuw af te schrijven. Aangezien er bij het treffen van een betalingsregeling eigenlijk al sprake is geweest van een herinnering, wordt er bij het niet voldoen aan de afspraken gelijk overgegaan op de formele waarschuwing/eerste aanmaning (stap b). Als Pappie op de afgesproken dag niet de €15 betaalt, wordt de volgende dag gelijk een aanmaning gestuurd waarin wordt vermeld dat als de €15 niet binnen 15 dagen wordt betaald, er een boete volgt. Daarna worden dezelfde stappen ondernomen zoals beschreven staat in 9.2/scenario 1.